

Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2009 — Omnicare κατά ΓΕΕΑ — Astellas Pharma (πρώην Yamanouchi Pharma) (OMNICARE CLINICAL RESEARCH)

(Υπόθεση T-289/09)

(2009/C 244/11)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Omnicare, Inc. (Covington, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Edenborough, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Astellas Pharma GmbH (πρώην Yamanouchi Pharma GmbH) (Χαϊδελβέργη, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Μαΐου 2009 στην υπόθεση R 401/2008-4 και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «OMNICARE CLINICAL RESEARCH» για υπηρεσίες της κλάσεως 42

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο γερμανικό σήμα «OMNICARE» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα έκρινε: α) ότι τα οικεία σήματα είναι παρόμοια· β) ότι υπάρχει ουσιαστική χρήση του κατά τη

διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος· γ) ότι οι υπηρεσίες για τις οποίες αποδείχθηκε ουσιαστική χρήση είναι παρόμοιες· και δ) ότι, κατά συνέπεια, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των οικείων σημάτων.

Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2009 — Omnicare κατά ΓΕΕΑ — Astellas Pharma (πρώην Yamanouchi Pharma) (OMNICARE)

(Υπόθεση T-290/09)

(2009/C 244/12)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Omnicare, Inc. (Covington, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Edenborough, barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Astellas Pharma GmbH (πρώην Yamanouchi Pharma GmbH) (Χαϊδελβέργη, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Μαΐου 2009 στην υπόθεση R 402/2008-4 και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «OMNICARE», για υπηρεσίες της κλάσης 42.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο γερμανικό σήμα «OMNICARE» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αίτησης καταχώρισης κοινοτικού σήματος.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς δέχθηκε ότι: α) υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων, β) έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος που αντιτάχθηκε κατά τη διαδικασία της ανακοπής, γ) υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών για τις οποίες έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος και δ) υπάρχει συνεπώς κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Ιουλίου 2009 — Mugraby κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-292/09)

(2009/C 244/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Muhamed Mugraby (εκπρόσωποι: J. Regouw και L. Sprigt, δικηγόροι)

Καθών-εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να αναγνωρισθεί ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει επί των εξής:
 - i) αιτήματος του προσφεύγοντος-εναγόντος περί υποβολής εκ μέρους της Επιτροπής συστάσεως προς το Συμβούλιο για την αναστολή της κοινοτικής βοήθειας προς το Λίβανο, σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) 1638/2006, καθόσον τα εν λόγω μέτρα είναι αναγκαία και πρόσφορα κατά τον εν λόγω κανονισμό·
 - ii) αιτήματος του προσφεύγοντος-εναγόντος περί αναστολής εκ μέρους της Επιτροπής, ως αμέσως αρμόδιο όργανο για την εφαρμογή των προγραμμάτων παροχής βοήθειας της Ένωσης προς το Λίβανο, της εφαρμογής των προγραμμάτων αυτών, διαρκούσας της εκ μέρους του Λιβάνου συνεχούς προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων του προσφεύγοντος-εναγόντος·
- 2) να αναγνωρισθεί ότι το Συμβούλιο, ως μέλος του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΕ-Λιβάνου, παρέλειψε να δώσει συνέχεια στο αίτημα του προσφεύγοντος-εναγόντος περί προσκλήσεως της Επιτροπής να υποβάλει σύσταση ώστε το Συμβούλιο να λάβει συγκεκριμένα και αποτελεσματικά μέτρα σχετικά με τη βοήθεια της Ένωσης προς το Λίβανο στο πλαίσιο της Συμφωνίας Συνδέσεως μεταξύ του Λιβάνου και της Κοινότητας, προκειμένου να τηρηθούν οι υποχρεώσεις των συμβαλλομένων στη Συμφωνία μερών·

- 3) να αναγνωρισθεί ότι η Κοινότητα, και ειδικότερα η Επιτροπή, ως θεματοφύλακας των Συνθηκών και ως αμέσως αρμόδιο όργανο για την εφαρμογή των προγραμμάτων παροχής βοήθειας της Ένωσης προς το Λίβανο, και το Συμβούλιο, ως μέλος του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΕ-Λιβάνου, υπέχουν εξωσυμβατική ευθύνη για την αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων λόγω της συστηματικής αθετήσεως, από το Δεκέμβριο 2002, της υποχρεώσεως χρησιμοποίησεως κατά τρόπο αποτελεσματικό των διαθέσιμων πόρων και μέσων για την επιτυχή εφαρμογή της ρήτρας περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Συμφωνίας Συνδέσεως·
- 4) να υποχρεώσει την Επιτροπή, ως μερική αποκατάσταση ζημίας, να προτείνει στο Συμβούλιο την αναστολή της Συμφωνίας Συνδέσεως ΕΕ-Λιβάνου, διαρκούσας της μη συμμορφώσεως του Λιβάνου προς το άρθρο 2 της Συμφωνίας Συνδέσεως ως προς τον προσφεύγοντα-εναγόντα·
- 5) να υποχρεώσει την Επιτροπή να περιορίσει την εκτέλεση των υφιστάμενων προγραμμάτων βοήθειας (τα οποία εκτελούνται και/ή εποπτεύονται από την Επιτροπή) στα προγράμματα που εστιάζουν ειδικότερα στην προώθηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και τα οποία δεν συνιστούν οικονομική βοήθεια προς τις αρχές του Λιβάνου, διαρκούσας της μη συμμορφώσεως του Λιβάνου προς το άρθρο 2 της Συμφωνίας Συνδέσεως ως προς τον προσφεύγοντα-εναγόντα·
- 6) να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καλέσει την Επιτροπή να υποβάλει σύσταση, κατά τα αναφερόμενα στο σημείο (4) ανωτέρω, και να ενεργήσει στο θεσμικό πλαίσιο της Συμφωνίας Συνδέσεως προς τον ίδιο σκοπό·
- 7) να υποχρεώσει τους καθών-εναγόμενους να αποκαταστήσουν τον προσφεύγοντα-εναγόντα για κάθε υλική ζημία και ηθική βλάβη κατά ποσό που θα καθορισθεί με ίσο και δίκαιο τρόπο (ex aequo et bono) σε όχι λιγότερο από 5 000 000 ευρώ, καθώς και να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων, Δρ Muhammad Mugraby, λιβανικής υπηκοότητας δικηγόρος ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ακτιβιστής, ισχυρίζεται ότι υπέστη δίωξεις, παρενόχληση και αρνησιδικία εκ μέρους των λιβανικών αρχών εξαιτίας της δράσεώς του υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Φέρεται ότι του απαγορεύθηκε το δικαίωμα να ασκήσει νομική δραστηριότητα και ότι εθίγησαν ορισμένα θεμελιώδη δικαιώματά του, όπως το δικαίωμα ιδιοκτησίας, της δυνατότητας ελεύθερης διατυπώσεως της γνώμης του στις διαδικασίες που τον αφορούν και της αποτελεσματικής ασκήσεως ενδίκων μέσων.

Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι βάσει του άρθρου 2 της Συμφωνίας Συνδέσεως ΕΕ-Λιβάνου (!), η Κοινότητα οφείλει να επιδείξει εύλογη επιμέλεια ώστε να αποτρέψει την πρόκληση ζημίας εκ μέρους του Λιβάνου εις βάρος προσώπων όπως ο προσφεύγων-ενάγων, επιβάλλοντας περιοριστικά μέτρα έναντι των λιβανικών αρχών, όπως την αναστολή της Συμφωνίας Συνδέσεως. Ειδικότερα, ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται ότι τα οφέλη που δύνανται να αποκομίσει ο Λίβανος από τη Συμφωνία Συνδέσεως τελούν υπό τον όρο της συμμορφώσεως προς την υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και ότι σε περίπτωση διαρκούς προσβολής θεμελιωδών δικαιωμάτων, το άρθρο 2 της Συμφωνίας επιτρέπει στην Κοινότητα να λάβει περιοριστικά μέτρα έναντι του Λιβάνου ανάλογα με τη σοβαρότητα της προσβολής.